

★

И азъ можехъ да имамъ топълъ домашенъ кжтъ,
нѣжни грижи и всѣкидневни радости.
Ликуваща можеше да мине моята младостъ
на меки ресори по широкиятъ асфалтиранъ пжтъ.

Можехъ да продамъ и азъ душата си на дявола,
и не като стария Фаустъ, а съ младата си кръвъ
да подпиша договоръ за всички чудеса въ свѣта.

После, на старини,
можехъ да имамъ безгрижни, лениви дни,
седнала на припекъ подъ тихото слънце на есенъта,
като стопанинъ, който е прибралъ отъ тритѣ сезона плода,
да дочакамъ бѣлия снѣгъ на зимата . . .

Но азъ тръгнахъ да скитамъ въ незнайни пжтища и градове
— да гоня неуловимитѣ химери,
да се храня пжтьомъ съ ония плодове,
които дветѣ ми очи успѣятъ да намѣрятъ,
и да достигнатъ дветѣ ми ржце.